

Arrest

nr. 340 878 van 10 februari 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 16 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 16 mei 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 26 januari 2026 .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. De verwerende partij werpt in haar nota de volgende exceptie op:

“Verwerende partij werpt de exceptie van gebrek aan belang bij het beroep tot nietigverklaring op, gericht tegen de aan verzoekende partij ter kennis gebrachte beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (13septies) en het inreisverbod (bijlage 13sexies) d.d. 03.06.2025. Artikel 39/56, lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.v.St nr. 69.601, 14.11.1997, TB.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Na het nemen van de bestreden beslissing leverde een opzoeking in het Eurodac-systeem een treffer op voor Nederland en werd de overdrachtsprocedure in het kader van de Dublin III Verordening opgestart. Op 16.05.2025 werd ten aanzien van verzoekende partij een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen genomen en op 06.06.2025 werd een besluit tot

overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat betekend aan verzoeker.

*Het feit dat in de beslissing d.d. 16.05.2025 (een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen) niet uitdrukkelijk wordt gesteld dat de beslissing d.d. 16.05.2025 (bijlage 13septies) werd opgeheven, doet geen afbreuk aan het feit dat de nieuwe beslissing d.d. 16.05.2025 (een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen) een impliciete opheffing inhoudt van de bijlage 13septies dd. 16.05.2025, gezien deze beslissing volgens het Unierecht incompatibel zijn met de nieuwe beslissing d.d. 16.05.2025. De Dublin III-Verordening prevaleert immers als *lex specialis* op de Terugkeerrichtlijn, waardoor de hier bestreden beslissing (bijlage 13septies dd. 16.05.2025) impliciet opgeheven is.”*

2. Verzoeker diende, hoewel hij daartoe op regelmatige wijze werd uitgenodigd, geen pleitnota in.

3. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”.

Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het hem toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

4. De bestreden beslissing werd nog dezelfde dag opgeheven en zal dus geen rechtsgevolgen meer ressorteren.

5. Bij gebrek aan enige concrete toelichting van verzoeker die daar anders over zou doen denken, moet samen met de verwerende partij worden besloten dat hij geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij een vernietiging. (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

6. Het beroep is onontvankelijk en moet worden verworpen.

7. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS